

PAD - 2015

Sprachkursstipendium

2015 tavaszán nagy meglepetésemre E-Mailt kaptam a Goethe Intézettől, hogy a PAD ösztöndíj keretében lehetőségem van három hetet Németországban eltölteni. Természetesen nagy örömmel fogadtam a jó hírt, de hirtelen nem értettem, hogy milyen okból érdemeltem ki ezt a hatalmas lehetőséget. Az üzenet továbbolvasása folyamán kiderült, hogy a *Jugend debattiert international* német versenyen való eredményes részvételem miatt választottak ki.

Az utazás előtt kissé kezdtem aggódni, hogy vajon nem fogom-e megbánni az ott eltöltött időt, hiszen három hét nem kevés, és ennyi időt még sosem voltam el itthonról. Amint megérkeztünk, a tizennégy órás buszút után, a kétségeim rögtön elszálltak. Valahogy éreztem, hogy ez lesz életem egyik legjobb élménye. Németország északi részén, Schleswig-Holstein nevű tartomány kis falujában, Marneban már nagyon vártak minket. Csapatunk tizenkét főből állt, akik Magyarország különböző pontjairól érkeztek, így egy-egy kivétellel mi sem ismertük előtte egymást.

Német családokhoz lettünk elosztva, törekedve arra, hogy lehetőleg velünk egykorú és közös vagy hasonló érdeklődéssel rendelkező diákokhoz kerüljünk. Hihetetlen nagy szeretettel és kedvességgel fogadtak minket, és a három hét alatt végig figyelték minden igényeinket. Az idegen környezetbe hamar be tudtunk illeszkedni, jól megértettük egymást a családtagokkal, tulajdonképpen semmiféle problémánk, nézeteltérésünk nem volt. A németek segítőkészek, barátságosak, nyitottak és persze mindig precízek, pontosak voltak – ahogyan azt róluk mindenki tudja. Sok programot szerveztek nekem, megmutatták a környéket és mindig vittek valahová, hogy minél több élményt szerezzek számomra. Voltunk például Büsumban, Brunsbüttelben, Meldorfban és a tartomány fővárosában, Kielben is, ahol akkor éppen egy nemzetközi hét került megrendezésre.

Hétköznaponként a marnei gimnáziumba jártunk, ahol a magyar kísérőtanárnőnkkel, illetve német tanárokkal, tanárnőkkel voltak óráink. Habár tanításon vettünk részt, mégsem sajnáltuk, hogy a nyarunk egy részét ezzel töltjük. Az órák nagyon jó hangulatban teltek, minden tanár megpróbálta lehetőség szerint érdekessé tenni őket számunkra. Főként Németország állt az órák középpontjában mint téma. Így több videót, reklámot néztünk meg, szövegeket, újságcikkeket, egy könyvből fejezeteket olvastunk, német dalokat hallgattuk, de arra is volt példa, hogy saját magunknak kellett németül egy-egy rövidebb verset költeni. Ezenkívül részt vettünk még a fogadó németünk tanítási óráin, ezáltal bepillantást nyerhettünk a német oktatási rendszerbe.

A tanítás mellett kirándulásokat, városnézést, különböző közös programokat szerveztek nekünk. A 60 euró zsebpénzt, amit a PAD támogatásának jóvoltából kaptunk itt volt is lehetőségünk elkölteni ajándékokra az otthoniak számára. Marneban egy kisebb idegenvezetésben volt részünk, voltunk a templomban és a városházában, ahol még egy újságíróval is beszélgethettünk, ráadásul megjelent rólunk egy cikk a marnei újságban. Voltunk Flensburgban a Csodák Palotájában, a közeli nagyvárosban, Hamburgban, Friedrichskoogban főkaállomáson és a Watt-tengeren, amely a világörökség része és ahol

megfigyelhettük az árapály jelenséget. Kisebb csoportokban is többször szerveztek a németek programokat, például voltunk minigolfozni, szülinapi grillpartin illetve az érettségi bálon.

A búcsúzkodás mindannyiunknak nehézséget jelentett, hiszen a három hét alatt nagyon összeszoktunk és szívesen maradtunk volna még. Számomra az volt a legjobb, hogy végre a német nyelvet anyanyelvi beszélőkkel gyakorolhattam, viszont nem csak nyelvileg tekintve tanultam és profitáltam. Sok pozitív benyomással, tapasztalattal lettem gazdagabb, új barátságokat köthettem, megismertem a német kultúrát, szokásokat és sok-sok örömteli, változatos és sokszínű emléket, élményt hoztam haza magammal. Rendkívül hálás vagyok ezért a nagy lehetőségért.

Schneller Eszter 13. C

